

DELFI ROCA
Membre del consell nacional d'SDP

Els silencis còmplices

Malauradament encara ens domina la forma més caciquil de concebre la política

Si no fas soroll, mirarem d'arreglar-t'ho.

Francament, avui dia, fer política de forma honesta i transparent és de revolucionaris. Fins al punt d'haver de sentir coses com "Ja ho entenem. Tu tranquil, que mirarem d'arreglar-t'ho. Però tu, mentrestant, no facis soroll!". Aquesta forma de pensar i actuar és la que va corcant per dins les nostres institucions. Malauradament, encara ens domina la forma més caciquil de concebre la política, a base de demanar favors. Potser hauríem d'anar rumiant com treure'ns-la de sobre.

Al tomb d'això, *De la necessitat de fer política*, escrivia dimarts passat en aquestes pàgines en Jaume Bartumeu. Al seu article setmanal sostenia que la ciutadania, quan mira els governants actuals, els veu "immersos en interminables estratègies per conservar o guanyar el poder. Tots al marge del que passa i es pateix al carrer". També afirmava que "la democràcia necessita contraposició i alternatives que permetin a cadascun de nosaltres poder triar una opció quan hi hagi eleccions".

No puc estar-hi més d'acord. Es pot copsar, doncs, que el que vivim és la conseqüència d'un moviment polític creat al voltant de l'assoliment del poder. D'assolir el poder pel poder. Un moviment buit de contingut, sense projecte, que per això improvisa constantment.

El BOPA nostre de cada dia en va ple, de modificacions de

lleis i reglaments. Perquè quan un no sap on va, els vents mai li són favorables. La seva governança genera inseguretat. En canvi, qui sí que ho sap pot capejar els temporals fins a portar a bon port tant la seva nau com, cosa més important, la càrrega que li va ser confiada.

Pel que fa al sistema caciquil de fer política, és prou sabut que es caracteritza per fer lleis i reglaments a mida del demanant. Això sí, qui se'n beneficia ha d'oferir alguna cosa a canvi

---

El sistema caciquil de fer política es caracteritza per fer lleis a mida

---

Ens hauríem de preguntar com es pot trencar aquest cercle viciós

---

del favor. Poden ser vots o regalies. En podem trobar exemples enormes, de caire urbanístic, o de més petits, a totes les administracions. Ens convindria canviar aviat aquest paradigma, perquè del que es tracta és de mirar d'arreglar les coses, poc importa qui ho faci, però en una sana alternança entre les diferents opcions polítiques amb projecte.

Així doncs, per deixar endarrer el sistema caciquil de fer política caldria evitar governar

de manera personalista, afavorint a uns pocs i oblidant la resta. Ens convé més un Govern que miri per l'interès general, capaç de crear cercles virtuoses que ens aportin més prosperitat, una major redistribució de la riquesa, que pensi en els nostres infants. Al capdavall, el governant ha de garantir els drets de tothom, no tan sols els d'uns pocs, fent funcionar l'ascensor social.

Sobre el concepte d'interès general, els nostres dirigents el perceben com l'interès propi. D'aquí que, en la seva gestió, el secretisme i la manca de transparència siguin la pauta. En ser interpellats, es parapeten darrere de la confidencialitat, quan és notori que l'ús d'informació privilegiada és una constant. Aquesta manera d'actuar ha acabat perjudicant alguns projectes. Alguns no s'han pogut dur a terme perquè miraven excessivament per l'interès general. D'altres, perquè els seus promotors no han volgut pagar els peatges habituals.

En definitiva, arribats a aquest punt ens hauríem de preguntar com es pot trencar aquest cercle viciós. Com es pot evitar que la política sigui com un peix que es mossega la cua? Com podem rebentar aquesta bombolla feta de favors i interessos electoralistes? Potser acceptant que la majoria de persones vivim dins una bombolla de distraccions digitals? Prenent consciència que, com totes les bombolles, fent soroll es podria rebentar?